Igehirdetés

Mandabokor 2025.11. 23.

Textus: Mt 24,37-51

Lekció: 2Pt 3,3-14

Szeretett Gyülekezet!

Készen lenni!

Igehirdetési alapigénk egyik fókuszpontja: **Isten ítéletének valósága.** Isten ítélő Isten is, és egyszer mindenkinek Ő előtte megállva kell számot adnia az életéért. Az Ige másik fókuszpontja pedig arra irányul, hogy **hogyan éled az életed.** Ezzel a felelősséggel éled-e a mindennapokat vagy sem? Milyen szolgája vagy te Istennek? Hű és okos szolga vagy pedig balga?

Először az ítéletről hadd szóljak. Isten ítélete előbb vagy utóbb, de utoléri az embert. Nincs ez alól kivétel. A test bármikor bekövetkező biológiai halála egy olyan elkerülhetetlen tény ebben a világban, melyet nem kell magyarázni. Mindenki tisztában van az élet törékenységével és mulandóságával. Ennek ellenére nagyon sokan vannak, akik úgy rendezkednek be erre a világra, mintha itt örökké élne az ember. Úgy élik a mindennapokat, olyan fontossági sorrendet állítanak fel. Másfelől ez az Ige beszél az Emberfia eljöveteléről is. Mint ahogyan a világnak volt egy kezdete, mikor Isten azt mondta, hogy „legyen és lett” És lett ez a gyönyörű világ minden csodájával és szépségével. Mert Isten életre hívta, mert Isten szólt és teremtett a semmiből. A Szentírás azt mondja, hogy amiképpen Krisztus eljött ebbe a világba kicsiny gyermekként, hogy halálával megváltsa az elveszett embert. Felment a mennybe és onnan fog visszajönni dicsőségesen az idők végén, hogy ítéljen élőket és holtakat. Kisgyermekként eljött, Megváltóként elment, Királyként visszajön újra – mondja egy ének (Hóból az erdő, ködből a felhő…)

Krisztusnak ez a visszajövetele meg fog történni az Ige szerint és úgy lesz akkor a földön, mint Noé idejében volt. Az emberek, az „özönvíz előtt ettek, ittak, házasodtak és férjhez mentek egészen addig a napig, amelyen Noé bement a bárkába és semmit sem sejtettek, míg el nem jött az özönvíz, és mindnyájukat el nem sodorta.”

Hogyan élték az emberek Noé idejében az életüket? Istennel nem számoltak és bűneik elhatalmasodtak. Nem voltak jó szolgák.

Igen testvérek, mert Istennel szemben az ember csakis szolgai viszonyban lehet. Ő a teremtő és mi pedig a teremtmények. Ez a viszony kifejezi a Jézusi képben az alázatot is. Az Istent szolgáló ember alázattal kell, hogy megálljon Ura előtt. S amikor nem tetszik nekünk ez a szó, hogy szolga és alázat, s arra gondolunk netalán, hogy én aztán nem leszek senkinek a szolgája, s nem fogok senki előtt megalázkodni s inkább vagyok büszke s öntelt, mint alázatos, akkor jusson eszünkbe, nekünk gyülekezetbe járó, Ige olvasó és Igét hallgató embereknek, hogy a mi Istenünk olyan Isten, aki szolgai formát vett fel, aki megüresítette önmagát (Fil 2,6-7). Aki azt mondta nagycsütörtök estéjén, mikor megmosta tanítványainak a lábát: Jn 13,13- 16 **„Értitek, hogy mit tettem veletek?[13]Ti Mesternek és Úrnak hívtok engem, és jól mondjátok, mert az vagyok.[14]Ha tehát megmostam a ti lábatokat, én, az Úr és a Mester, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát.[15]Mert példát adtam nektek, hogy amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek. [16]Bizony, bizony, mondom nektek: a szolga nem nagyobb az uránál, és a küldött sem nagyobb annál, aki elküldte őt. [17]Ha tudjátok ezeket, boldogok lesztek, ha meg is teszitek."**

Más helyen így szól Jézus: **„aki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya"** Jn 12,26

Szeretett Gyülekezet/testvérem!

Hogyan éled az életed? Számtalan dologra készülünk nap, mint nap. Egy őrült rohanásban, mozgásban telnek a mindennapjaink. Rengeteg minden kínálja magát a gyermekeinknek és nekünk is, hogy ezzel élj, ez a fontos, ez tedd, akkor nagyobb lesz az önbecsülésed, ezt tedd, akkor jobban fogod érezni magad a bőrödben! Nem sorolom tovább, hiszen mindenki tudja ezt. S nem is arról van szó, hogy mindent ki kellene zárni az embernek az életéből, de vajon, ha Isten megkérdezi tőled, hogy az Ő gyermekeként amit reád bízott abban, hogyan álltál helyt akkor te mit fogsz rá felelni. Mert ne legyen kétségünk, hogy Jézus egyszer megkérdez mindannyiunkat.

Mennyire éltünk felelős életet? Mert ez az Ige: **„Ezért legyetek ti is készen, mert abban az órában jön el az Emberfia amelyikben nem is gondoljátok!"** Mt 24,44 Azt jelenti, hogy felelős életet kell élnünk a mindennapokban, mert nem tudjuk, hogy mikor van számadás. Épp ezért nem mondhatjuk, ej ráérünk Isten dolgaival foglalkozni akkor, amikor több lesz majd az időnk,

akkor amikor majd öregek leszünk, (mert hát nekik van idejük templomba járni, meg imádkozni is!)

A hívő szülő nevelése kihat a gyerekekre. Az elmúlt pár hétben olyan nagyon kitolódott a lefekvés ideje otthon, a tanulás miatt, meg nem is tudom én hogy mi miatt, de ennek következménye lett, hogy elmaradtak a családi esti közös imádságok és Igeolvasás. Egyik este megszólalt az egyik gyermekünk: imádkozzunk már este, mert az elmúlt időszakban ez elmaradt. Leültünk, énekeltünk és imádkoztunk. Tudatosan be kell építeni az életünkbe az imádságot, az éneket, a gyülekezeti alkalmakat, az imaórát stb.

A felelősség azt jelenti, hogy a felelős ember vállalja a tetteit és azoknak a következményeit. A tettei következményeire való tekintettel cselekszik. Tudja, hogy minek mi lesz a következménye, és azt számításba veszi, mielőtt cselekedni kezd. Nem utána fogja a fejét. És felelős az, aki a reá bízott értékekkel el tud számolni.- mert ebben a példázatban Jézus erről is beszél, hogy lesz elszámoltatás.

„Megtévesztő lehet számunkra az, hogy ebben a világban hosszú ideig lehet következmények nélkül gazemberkedni. Erre mondja Pál apostol: „vigyázzatok, mert a napok gonoszok!” Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy a napok el akarják hitetni velünk, hogy vég nélkül ismétlődnek, pedig egyszer befejeződik és egyszer mindnyájunknak meg kell állnunk Isten ítélőszéke előtt. Akkor is, ha ezen valaki kacag, vagy legyint, vagy azt mondja: hol van az még! Isten Igéje igaz, és nem fenyegetni akar minket, hanem segíteni, figyelmeztetni, hogy amíg lehetőségünk van, addig rendezzük a dolgainkat.” – hogy felkészülten állhassunk elé

Mit jelent készülni, felkészülni a vele való találkozásra? Éppen azt jelenti, hogy rendezetlen dolgainkat elkezdjük rendezni. Mulasztásainkat elkezdjük pótolni, hogy egy lelki nagytakarítást kezdünk el, aminek a vége az lesz, hogy a helyére kerül sok minden és mindenki.

Mert sokszor elfelejtjük, hogy ebben az eszement hajszában, amibe belekényszerülünk, szétrázódnak a dolgaink. Összekeverednek és magától semmi nem marad rendezett állapotban. Ezért újra és újra rendet kell tenni.

Ebben segít és tanácsol bennünket a mi Urunk, és vele rendeződnek rendezetlen dolgaink. Két verset hadd hozzak ide zárásként.